

Fald hos dem, der skulle skyde den anden Halvdel til, er man bleven enig om for Fremtiden at lade Loven forstaaes paa denne Maade. — Under Nr. 258—59 vil man finde to Forslag om Laan til Strynø- og Aarsdalebaadehavn, hvilke begge ere tiltraadte.

Jeg har hermed gennemgaaet, hvad der i Finanslovbetænkningen angaar Indenrigsministeriet. Der foreligger desuden en Del Ændringsforslag, der ere stilledes af ærede Medlemmer, men om dem skal jeg opsætte at udtale mig, indtil Forslagsstillerne selv have udtalt sig nærmere om dem.

Scavenius: Jeg har kun ganske korte Bemærkninger at gøre, idet jeg i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg tillod mig ved første Behandling at gøre opmærksom paa, at Godstaksterne for Havnelavens ved de forskellige Købstæder virke uheldig ved, at de Købstæder, der have deres Stationer liggende nede ved Havnen, i Konkurrencen staa langt foran de Købstæder, der have en — kortere eller længere — Havnebane, ad hvilken de skulle føre deres Varer fra Havnen op til Byen og Stationen. Det er imidlertid oplyst for os i Finansudvalget, at Indtægten af disse Havnebaner for Statskassen repræsenterer ca. 200,000 Kr. aarlig. Jeg kan derfor vel forstaa, at man nærer Betænkelse ved at gaa til en fuldstændig Ophævelse heraf. Jeg vilde dog henstille til den meget ærede Minister, om det ikke kunde være muligt at gøre disse Takster saa billige, som ske kan. Thi det er virkelig ganske uretfærdigt over for disse Byer, at de skulle have deres Varer saa meget dyrere end de Byer, som de konkurrere med. Naar den ærede Ordfører omtalte Telefonkoncessionen her i Kjøbenhavn, kan jeg være enig med ham i, at man med Længsel fra Publikum Side venter, at der skal komme den Takstnedsættelse, som den ærede Minister gav sikker Anledning til at vente ved sine Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling. — Jeg skal dernæst tildele mig at gøre opmærksom paa Udtalelser, der ere fremkomne i Bladene — hvis jeg ikke husker fejl i Berlingske Tidende — angaaende Restaurering af de kongelige Slotte Rosenborg og Kronborg. Man har klaget over, at denne Restaurering gik for vidt, at man i Virkeligheden fuldstændig ødelægger det gamle og i Stedet for sætter noget helt nyt. Hvad Rosenborg angaar, er Sagen jo afgjort, men det er den ikke for Kronborgs Vedkommende.

Jeg maa erkende, at naar man vil begynde paa gennemgaaende at restaurere ældre Sandstensindfatninger og -figurer, kan man let lidt efter lidt komme til at hugge alt det gamle bort og saa altsaa sætte nyt i Stedet, saa man burde altid, inden man begyndte paa en saadan Restauration, nøje overveje, om det ogsaa er absolut nødvendigt. Thi det kan ikke nægtes, at ved et Stot som Kronborg, som ubetinget er den mest fremragende Bygning, vi have fra Renaissancetiden her i Landet — ubetinget, der kan ikke være nogen Sammenligning med nogen som helst anden Bygning — er det bedre at lade de gamle Sandstensforsiringer sidde, selv om de maaske have lidt noget i Tidernes Løb, fremfor at begynde paa en Restauration, som ganske naturlig maa ende med fuldstændig at forny dem. Hvad er der nemlig saa egentlig tilbage af det gamle? Det forekommer mig, at den Klage, der fremkom i Berlingske Tidende, er fuldt berettiget, og jeg henstiller til den højtærede Minister at gribe ind og forhindre, at noget saadant sker paa Kronborg — paa Rosenborg er det gjort for længe siden.

K. M. Klausen: Der er i Aar den Mærkelighed ved Statsbanernes Budget, at Udvalget har været villigt til at bevilge alt, hvad Indenrigsministeren har forlangt. Den højtærede Minister kunde muligvis heri se, at der fra Rigsdagens Side vises ubegrænset Tillid til Administrationen, og at der er Tilfredshed med hele den Maade, hvorpaa Statsbanedriften foregaar. Men det vil jeg dog for mit Vedkommende bestemt forvare mig imod, og hverken den højtærede Minister eller hans Embedsmænd maa deri se en Tilkendegivelse af ubetinget Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Statsbanerne ledes. Naar der ikke er stillet noget Ændringsforslag, og navnlig naar der ikke er forlangt nogen Nedsættelse for de Beløb, Ministeriet har forlangt, tror jeg, Grunden dertil er, at Finansudvalget derved vil tilkendegive, at Ansvar for Banens Administration fuldt og helt skal lægges over paa Administrationens Skuldre, at vi ikke her i Rigsdagen ville paatage os noget Ansvar ved at beskære de Forlangender, Ministeriet fremsætter. Det vilde ogsaa være urimeligt at forlange, at vi skulde kunne vise en saadan Tilfredshed og Glæde over den Maade, hvorpaa Statsbanedriften ledes, naar vi høre om alle de forekommende Ulykkestilfælde og i Betænkninger læse om de mange Togforsinkelser. Tværtimod, der vilde være Anledning til stærkt berettigede